

Ki érti ezt?

2011 szeptember 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Kezdjük azzal, hogy ha már megtörtént a tragédia, óriási szerencséje Magyarországnak, sz?kebben pedig Kolontárnak, Devecsernek és a másik érintett tizenhét községnek, hogy a vörösiszap-katasztrófa napjaiban már Orbán Viktornak hívták a miniszterelnököt.

Ahogyan az egyik kormánytag fogalmazott négyszemközt: ha Bajnai Gordon vagy Gyurcsány Ferenc komprádorkodása idején történik a baj, legfeljebb menekültsátrakat kaptak volna a fedél nélkül maradt családok. Aztán el lehetett volna menni a bíróságra, hogy majd tíz év múlva megítéljenek némi kártérítést. A végén meg vagy kifizeti valaki a számlát, vagy nem, de inkább nem.

A Fidesz–KDNP-kormány tisztvisel?i felel?s államférfiakhoz méltón viselkedtek, azonnal léptek, megszervezték a mentést és a segítséget. Pedig nem az ? feladatuk lett volna, hanem a károkozó Mal Zrt. aranyifjú vezet?jéé, Bakonyi Zoltáné és cég tulajdonosaié, köztük a leggazdagabb magyarok listáján szerepl? két vörösiszapbáróé, Bakonyi Árpádé és Tolnay Lajosé. Kettejük összesen 39,5 milliárd forintosra becsült vagyonából azonnal lehetett volna segíteni a földönfutóvá lett, maradandó sérüléseket szenved? balsorsúakon vagy az elhunytak hozzátartozóin. S?t: az újjáépítés és a környezeti kármentesítés teljes, harmincmilliárd forintosra becsült számlájára is futotta volna, még maradt is volna Bakonyi apucinak, meg Tolnaynak tízmilliárd forint zsebpénzre.

?k azonban felszívódtak, míg a számlát a Vidékfejlesztési Minisztérium büdzséjén keresztül a ma amúgy sem túl jó kondícióban lév? magyar adófizet?k állják. A kormány emberei valódi bravúrt hajtottak végre az istenverte vidéken: már állnak az új, ízlésesen megtervezett házak, vállalkozások szökkennek szárba, újra zöld a határ, és lassan talán a lelkeken ejtett sebek is gyógyulni kezdenek.

A balliberális sajtó (eklatáns példaként a Klubrádió tegnap reggeli adása) közben azon dünnyög, hogy vajon hogyan fogja kifizetni a szegény Mal Zrt. a rá kirótt 135 milliárd forint környezetvédelmi bírságot, és jaj, a csúnya kormány miatt tönkremegy a gyár, és utcára kerül az ezerkétszáz dolgozó. Pedig nincs mit?l félni: az állam szépen felszámolót küld a Malra, s miután az úgysem tud fizetni, a timföldgyár állami kézbe kerül, és úgy m?ködik tovább. Ne felejtsük: a katasztrófa után a balliberálisok h?börgése ellenére hónapokra állami felügyelet alá vonták a céget, s láss csodát: egy csapásra sikerült megoldani az átállást a tragédiát okozó ósdi, lúgos-vizes technológiáról a korszer? és biztonságos száraz eljárásra. H?börögni tehát csak azon kellene, hogy ki téríti meg az adófizet?knek a három-négy milliárd forintot ér? gyár beszámítása után fennmaradó körülbelül 27 milliárd forintos kárt?

Meg azon – és itt véget ér a vörös farok, akarom mondani a narancssárga el?ke –, hogy a kármentesítés során miként engedhették a t?z közelébe a Bakonyi–Tolnay-klán embereit? Hiszen a vidékfejlesztési tárca a helyreállításra szánt milliárdokat átengedte a nemzeti vagyonkezel? felügyelete alatt m?köd? Mecsekérc Zrt.-nek, így (a házak újjáépítését leszámítva) ez a cég rendeli meg a katasztrófa által sújtott térségben elvégzend? összes mentesítési munkát. A Mecsekérc üvegzsebében turkálva pedig kiderül, hogy nemcsak az MSZP-közelinek cseppet sem mondható Közgép Zrt. szakított milliárdokat a vörösiszap elhordásával, hanem a veszedelmet okozó

Mal Zrt. tulajdonosi köréhez több szálon köt?d? Tatai Környezetvédelmi Zrt. is. Az almásfüzit?i veszélyeshulladék-kutyulással opálos hírnévre szert tev? vállalkozás és annak leányvállalatai összesen 3,7 milliárd forintot nyalhattak fel a kárment? alapból.

A hírlapi kacsázásba sosem bonyolódó jobbos tévében oly sokszor reklámozott Tatai Zrt. (ha én néz? lennék, biztosan rögtön vásárolnék egy kis környezeti kármentesítést) a tavalyi piszkálódás hatására el?bújt az offshore homályból, de a szakmában nyílt titok: a vállalkozás ügyeibe nem csak a Cégközlönyben feltüntetett mérnök urak szólnak bele. Ám nem kell Ciprusig menni, hogy leírhassuk: a Tatai Zrt. igen jól járt, amikor az MSZP–SZDSZ-kormányzás idején kiprivatizálhatta a vörösiszapbáró Bakonyi Árpád által felügyelt állami vállalattól, a Nitrokémiától a balatonf?zf?i veszélyeshulladék-éget?t. És az is tény: ebbe az éget?m?be akkor társtulajdonosként belépett a másik iszapbáró, Tolnay Lajos családi cége is. Óvatlanok voltak az elvtársak…

Összegezve tehát: annak ellenére, hogy a harmincmilliárdos kárt minden jel szerint mi, adófizet?k fogjuk kifizetni, a kármentesítés tortájából mégis milliárdokat adunk a károkozókhoz igen közel álló vállalkozásnak. Ahogy Víg Mihály énekli: ki érti ezt, ki érti ezt?
Huth Gergely, magyarhirlap.hu

Ajánló